

ŁOŚ (16) *sb m*

łoś (10), **łos** (4), **łoś a.** **łos** (2); **łoś** *LubPs, SienLek, RejWiz, BielKron* (2), *BudBib, SarnStat* (3); *KmitaSpit*; **łos** *WróbŻółt* (2), *RejZwierc, KochPs*.

o jasne.

sg N **łoś** (9). *♦ G* **łosia** (1). *♦ D* **łosiowi** (1). *♦ A* **łosia** (1). *♦ pl N* **łosie** (1) *RejWiz, łosowie* (1) *WróbŻółt*. *♦ A* **łosie** (1) *KmitaSpit, łosy* (1) *RejZwierc*.

Sł stp, Cn notuje. Linde XVI – XVIII w.

zool. Alces alces L. (Rost); ssak parzystokopytny wielkości konia z rodziny jeleniowatych (Cervidae), przeżuwający, z łopatowatym porożem, o ubarwieniu szarobrunatnym; alces Calep, Cn; onager, silvester asinus BartBydg (16) : BartBydg 102; Z tichže vod będą pić wŕzytki źwierżęta polne y łofowie [onagri] będą ich czekać w pragnieniu swoim. WróbŻółt 103/11; Los ieŕt zwierzę, dziki oŕieł. WróbŻółt hh8; năwărzyli prze nie człowieczęgo mieŕă/ ktorego gdy nie chćieli ieŕć/ zăbili prze nie bydlę podobne Łofowi álbo koniowi BielKron 445v; SienLek 60; Tu fye wŕzelki źwierz chłodzi/ ktŕy w polu žije/ Tu łos mieŕzkăniec leŕni vprăgniony pije. KochPs 155; Calep 50a; temu [Geranosowi] nie w nowinie Zubry bić/ łoŕie ŕtrzelăć/ y teŕ łowić ŕwinie. KmitaSpit B3v.

W poŕăczeniach szeregowych (6): Łofie/ Łanie/ Ielenie/ Sărny/ Dăniele/ By namniey ŕie nie boiăć/ chodŕă łobie ŕmieie. RejWiz 24v; BielKron 465; RejZwierc 243v; ieŕli kto năpotym Ielenia/ Wieprză/ Dŕikięgo koniă/ álbo Łoŕiă [Cervum, aut Aprum, aut Onagrum JanStat 1108] cudzęgo popędzonego/ [...] wŕiăłby [...] tăkowy [...] trzy grzywny onęmu czyy był źwierz zăplăcić bęđŕie powinien SarnStat 672, 672, 644.

W porŕwnaniu (1): Bo oni zăŕzli do Ăfzură (iăko) łŕs dziki [onager solitarius]/ Efraim ponăymował (łobie) miłŕŕniki. BudBib Os 8/9.

Szereg: »łoś i jeleni« (1): Łŕs y Ieleni vciefzy ŕie prăgnieniem ogărniŕny LubPs X5v. [Ponadto w poŕăczeniach szeregowych 1 r.].